

Uğruna Her Gün Bin Kez Öldüğüm

– redfer · 24 Ocak 2026

Zifiri karanlıkta nuruna yandığım o,
Gönül sarayımdaki sultanım sen miydin ah ?
Yedi iklim ötesi adını andığım o,
Damarımda dolaşan fermanım sen miydin?

Açınca kollarımı boşluğa düştü ruhum,
Sırtımı yasladığım koca dağ sen miydin ah?
Kırdı kolum kanadım, bitti şah damarımda kan,
Ömrümü adadığım o gülistan sen miydin ah?

*

Bir katre ümit için deryaları aştığım,
Vuslatın eşliğinde bittiğim sen miydin ah ?
Yoluna kul olduğum, peşinden koştüğüm o,
Her adımda biraz daha yittiğim sen miydin ah?

Gözlerinin içinde kaybolurken benliğim,
Beni benden koparıp alan el sen miydin ah ?

Mecnun misali çöllere düştüğüm o zaman,
Bağırma esen o yakıcı yel sen miydin ah?

*

Dallarına baharı müjde diye beklerken,
Bağırma kış getiren o rüzgâr sen miydin ah?
Nice bin yıl geçse de unutmam dediğim o,
Yüreğime kazınan derin yâr sen miydin ah?

Susuzluktan kuruyan dudaklarımda serap,
Vaha diye koştuğum o serab sen miydin ah ?
Kadeh kadeh sunduğun zehri şifa sanarak,
Ölümün şerbetine kandığım sen miydin ah?

*

Gözyaşımın dökülen her damlada bir sitem,
Gönül yarama vuran o neşter sen miydin ah?
Uğruna bin can verip, bin kez dirildiğim yar,
Ruhuma diktiğin o beyaz kefen sen miydin ah?

Güneş doğmaz ufkuna, ay küskün gecelerine,
Ömrümü karartan o gölge sen miydin ah?
Hesabı mahşere kalan bu sessiz feryadımda,
Sualsiz terk ettiğin bu divane sen miydin ah?

*

Artık ne bir teselli, ne de bir ses beklerim,
Sukutun hırkasına büründüğüm sen miydin ah?
Kendi ellerimle kazdığım bu sessiz mezara,
Son nefesimle ismini gömdüğüm sen miydin ah?

Bitti efsunlu rüya, kapandı eski defter,
Meğer bir ömür boyu sandığım sen miydin ah ?
Şimdi yabancı gibi geçip giderken yanımdan,
Uğruna her gün bin kez öldüğüm sen miydin ah?

redfer